

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/38/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116010254
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3116010254.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a členov senátu JUDr. Petra Tótha a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci proti odsúdenému W. S., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 12. mája 2016, o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry v Trenčíne proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 14.apríla 2016, sp. zn. 4Pp/24/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm.c/ Tr. por. sa sťažnosť prokurátora **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

W. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 18.decembra 2015 sp. zn. 4T 100/2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 18.decembra 2015 pre prečin prevádzachstva podľa § 355 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 65 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. aj na trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na sedem rokov. Predpokladaný koniec výkonu trestu má mať dňa 14.júla 2016.

Dňa 19. februára 2016 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného W. S. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie odsúdenému plynie od 14.februára 2016.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí uznesením zo dňa 14.apríla 2016, sp. zn. 4Pp/24/2016 podľa § 415 ods.1 Tr.por. a § 66 ods.1 písm. a/, ods. 2 Tr.zák. odsúdeného W. S. podmiennečne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 18.decembra 2015 sp. zn. 4T 100/2015 a podľa § 68 ods.1 Tr.zák. mu určil skúšobnú dobu 2 roky. Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal sťažnosť prokurátor okresnej prokuratúry. V odôvodnení svojej sťažnosti poukázal na hodnotenie odsúdeného z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, podľa ktorého odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie iba čiastočne a preto sa neodporúča jeho podmiennečné prepustenie. Na tomto závere zotrval aj zástupca ústavu na výkon trestu na verejnom zasadnutí okresného súdu s tým, že jedným z dôvodov takého záveru je aj pomerne nepriaznivá resocializačná prognóza odsúdeného W. S. a riziko jeho sociálneho zlyhania z dôvodu dlhodobej nezamestnanosti pred nástupom do výkonu trestu, nekritickosti k spáchanému trestnému činu, úroveň vzdelania a jeho finančné problémy a dlhy. Keďže hodnotenie ústavu na výkon trestu je potrebné považovať za jeden z rozhodujúcich podkladov, ktorý má slúžiť k posúdeniu dôvodnosti návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu a v prejednávanej trestnej veci hodnotenie odsúdeného W. S. netvorí jednoznačný podklad k tomu, aby bolo možné rozhodnúť o podmiennečnom prepustení odsúdeného, navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na jej nové prejednanie a rozhodnutie.

Odsúdený W. S. v písomnom vyjadrení k sťažnosti prokurátora poukázal na to, že on sa k spáchanému trestnému činu priznal nielen v konaní pred súdom prvého stupňa, keď trestný čin úprimne oľutoval

a s prokurátorom uzatvoril dohodu o vine a treste, ktorú okresný súd následne aj schválil, ale svoje konanie oľutoval aj v konaní o jeho návrhu na podmienené prepustenie. Doteraz pritom nebol súdne trestaný a žije v usporiadanej rodine s manželkou a šiestimi deťmi. O prácu sa zaujímal aj počas výkonu trestu a keďže z dôvodu jazykovej bariéry niektoré práce nemohol vykonávať, zapojil sa aspoň do čistiacich a upratovacích prác. Predložil aj potvrdenie o možnosti okamžitého zamestnania po prípadnom podmienenom prepustení z výkonu trestu a to v mieste svojho bydliska. Nesúhlasí tiež so stanoviskom ústavu, že by mal finančné problémy alebo dlhy, pretože táto skutočnosť sa nezakladá na pravde. Aj s poukazom na svoje rodinné zázemie, tiež okolnosť, že počas doteraz vykonanej časti trestu nebol disciplinárne potrestaný je u neho predpoklad, že v budúcnosti povedie riadny život a preto sa domáhal, aby súd druhého stupňa sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť prokurátora okresnej prokuratúry nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods.1 písm. a/ Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienenčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život - ak ide o osobu odsúdenú za prečin, po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody, alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 68 ods.1 Tr. zák. pri podmienenom prepustení súd určí skúšobnú dobu na 1 rok až 7 rokov, skúšobná doba sa začína podmieneným prepustením odsúdeného.

Krajský súd v súlade s právnym názorom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že v posudzovanom prípade všetky zákonom vyžadované podmienky na podmienené prepustenie odsúdeného W. S. uvedené v ustanovení § 66 ods.1, 2 Tr. zák. boli splnené. Odsúdený vykonal polovicu uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody 14.februára 2016 a teda formálna podmienka na jeho podmieneného prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody bola splnená.

Pokiaľ ide o ďalšiu podmienku týkajúcu sa polepšenia odsúdeného plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu, aj v tomto smere krajský súd tak ako aj okresný dospel k záveru, že odsúdený si plní svoje povinnosti vo výkone trestu zatiaľ riadne. Podľa hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom bolo správanie odsúdeného - tiež aj jeho vystupovanie a plnenie povinností - od začiatku výkonu trestu bez nedostatkov alebo porušenia interných noriem, rovnako plynule a bez problémov u neho prebiehala aj adaptácia na podmienky výkonu trestu, kde si osvojil časový rozvrh dňa i ústavný poriadok. Na požadovanej úrovni je správanie aj vystupovanie odsúdeného, slušne sa správa aj k personálu, s ktorým však komunikuje iba v nemeckom jazyku. Nedostatky v plnení si povinností odsúdeného doposiaľ zistené neboli a pokyny a nariadenia personálu rešpektuje a plní bez problémov. V skupine odsúdených nevyvoláva vzťahové problémy alebo konfliktné situácie a aj keď nie je pracovne zaradený, zapája sa do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti podľa potreby a vykonáva najmä čistiace a upratovacie práce. So svojou manželkou a deťmi udržiava kontakt formou korešpondencie a častým telefonovaním a vzťah s jeho rodinou je dobrý a podporujúci. Počas doterajšieho výkonu trestu odsúdený W. S. nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný. Program zaobchádzania plní čiastočne, keď má rezervy v oblasti edukácie z dôvodu nekritickej k trestnej činnosti a v oblasti zaraďovania do práce z dôvodu nedostatočného záujmu. Jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania, keď rizikovým faktorom je dlhodobá nezamestnanosť pred výkonom trestu, nekriticnosť k spáchanému trestnému činu, úroveň vzdelania a finančné problémy a dlhy a z uvedeného je podľa hodnotenia zrejmé len čiastočné preukázanie splnenia podmienok na podmienené prepustenie odsúdeného W. S. z výkonu trestu a jeho podmienené prepustenie nebolo doporučené. Krajský súd napriek záveru hodnotenia odsúdeného riaditeľom ústavu dospel k záveru, že odsúdený W. S. vo výkone trestu plní svoje povinnosti a svojim správaním preukázal polepšenie a že sa od neho môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako to podrobne rozviedol súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia.

Aj podľa názoru krajského súdu sa odsúdený k spáchaniu trestného činu nielen v základnom konaní pred súdom prvého stupňa, ale aj v konaní o jeho návrhu na podmienené prepustenie z výkonu trestu v celom rozsahu priznal, jeho spáchanie oľutoval a nemožno teda vysloviť záver o jeho nekritickej k trestnej činnosti. Jeho nie veľmi aktívny prístup k využívaniu voľného času a zaraďovaniu do práce je možné pripísať okolnosti, že komunikuje iba v nemeckom jazyku, odsúdený pritom počas doteraz vykonaného trestu nebol disciplinárne potrestaný, v minulosti nebol súdne trestaný, má náležité rodinné

zázemie a v prípade prepustenia z výkonu trestu preukázal možnosť nástupu do zamestnania v mieste svojho bydliska.

Na základe uvedených skutočností preto aj krajský súd dospel k záveru, že odsúdený W. S., ktorý si pritom trest odňatia slobody vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, spĺňa zákonné podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako to podrobne uviedol okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia a keďže krajský súd sa s jeho odôvodnením v napadnutom uznesení v celom rozsahu stotožňuje, v podrobnostiach naň iba odkazuje.

Keďže aj výrok okresného súdu o určení dvojročnej skúšobnej doby odsúdenému W. S. je v súlade s ustanovením § 68 ods. 1 Tr. zák., krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody sťažnosť prokurátora podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr.por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.